

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พุทธศักราช 2505 (แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2535) : ศึกษากรณีปัญหาทางการปกครองคณะสงฆ์		
ชื่อผู้เขียน	พระวิฑูล วงศ์อิน		
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชากฎหมายอาญา)		
คณะกรรมการที่ปรึกษา	ศาสตราจารย์พิเศษ อติศักดิ์ ทองบุญ	ประธานกรรมการ	
	รองศาสตราจารย์ ดร. มนต์รี รูปสุวรรณ	กรรมการ	
	รองศาสตราจารย์ ดร. ชลอ ว่องวัฒนาภิกุล	กรรมการ	

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พุทธศักราช 2505 แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2535: ศึกษากรณีปัญหาทางการปกครองคณะสงฆ์” นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ปัญหาอุปสรรค ข้อขัดข้องอันเกิดจากบทบัญญัติของพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พุทธศักราช 2505 แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2535 ที่รัฐได้ตราขึ้นเพื่อให้คณะสงฆ์ใช้เป็นเครื่องมือ ในการปกครองคณะสงฆ์ อันจะทำให้องค์กรปกครองคณะสงฆ์ มีความเข้มแข็ง สามารถแก้ไขปัญหา และพัฒนาองค์กรคณะสงฆ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาวิจัย พบว่า องค์กรคณะสงฆ์ ประสบปัญหาทางการปกครอง ได้แก่ ปัญหาโครงสร้างกฎหมายที่รวมศูนย์อำนาจ ปัญหาคุณสมบัติของพระสงฆ์ผู้ดำรงตำแหน่งทางการปกครอง ปัญหาของระบบสมณศักดิ์ และ ปัญหาการใช้กฤษฎีกากรรม ทั้งนี้ล้วนมีสาเหตุมาจากบทบัญญัติในพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พุทธศักราช 2505 แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2535

ปัญหาดังที่กล่าวมาข้างต้น เมื่อได้วิเคราะห์จากเอกสารและพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าเกิดจากบทบัญญัติของพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ในหมวด 3 ที่ว่าด้วยการปกครองคณะสงฆ์ ซึ่งได้กำหนดโครงสร้างทางปกครองแบบรวมศูนย์อำนาจ โดยกำหนดให้พระมหาเถระทรงสมณศักดิ์ชั้นสูง เป็นผู้ใช้อำนาจทำให้โครงสร้างของระบบการปกครองทั้งหมด

ผูกติดกับองค์กรสูงสุด การบริหารจัดการองค์กรคณะสงฆ์จึงไม่มีประสิทธิภาพเพราะเหตุว่า ต้องรอการตัดสินใจจากองค์กรสูงสุด

ดังนั้น แนวทางการแก้ไข จึงควร ปรับปรุง พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ มิให้มีการจุกตัวของงานบริหารการพระศาสนา ควรปรับปรุงโครงสร้างทางกฎหมายให้มีการกระจายอำนาจ กล่าวคือ ควรจัดให้มีหน่วยงานรับผิดชอบงานบริหารการพระศาสนาในด้านต่างๆ เป็นการเฉพาะ ได้แก่ 1) ด้านการปกครอง 2) ด้านการศึกษา 3) ด้านการเผยแผ่ 4) ด้านการสาธารณูปการ 5) ด้านการพิจารณาวินัยนัยอธิกรณ์

คำสำคัญ: พระสังฆาธิการ / นิกหกรรม / อธิกรณ์ / การปกครองคณะสงฆ์

In addition, the study reveals that the Sangha administration which specified the centralized administration structure caused the problems under the Sangha Act B.E 2505, Amended B.E. 2535, section 3 which specified the Sangha Supreme as the administration authority individually. As the result, the Sangha administration is impractical because they have to wait for the decision of the order.

The Sangha Act B.E 2505, Amended B.E. 2535 should be adjusted to disseminate the administration system. Moreover, there should alter the law structure to be disseminated and the specific departments should be set up to administrate the Buddhist tasks in the field of 1) Domination 2) Education 3) Propagation 4) Public Assistance and 5) The juridical or the Vinayadhara.

Keyword: The Ecclesiastical Administrative Officer / Suppression / The disciplinary case of dispute / The Sangha Administration

